

ske modeller, I skal åbne jeres marked for de vestlige firmaer – for det, det hele dybest set handler om, er, at Rusland skal underskrive en traktat, der åbner deres marked for de vestlige firmaer – I skal ingen modydelse have, og I skal indpasses i et sikkerhedspolitisk system i Europa, hvor det reelt er Unionen og NATO, der bestemmer, og dér må I ikke være med.

Det er det egentlige budskab i disse her aftaler, og det vil i længden ikke kunne undgå, at det afføder en stærkt negativ reaktion i Rusland. Det er mig ubegribeligt, at man i denne forsamling ikke kan forstå, hvad det er, man er ved at begive sig ud i, nemlig en ny deling af Europa.

Hr. Stavad påstår ligefrem, at dette her skulle være dokumentation for, at man nu havde løst dette problem. Nej, det er dokumentation for, at man er på vej ned ad skråplanet, på vej mod delingen.

Jeg har de samme spørgsmål som for de tidligere behandlede sager, så derfor vil jeg ikke gå længere ind i det nu, men gå videre med det til udvalget – det drejer sig om flygtningekonventioner og de ting – men der er derudover nogle store problemer bl.a. omkring Moldova med hensyn til mindretalsspørgsmål og interne stridigheder i landet og sådan nogle ting, men det kan vi vende tilbage til.

Men jeg må sige, at som de her aftaler er udarbejdet, kan vi ikke støtte dem. Jeg vil næsten sige: Vi kan med SF's argumentation ikke støtte dem. Og vi vil altså foreslå, at man i stedet får en diskussion om, hvordan vi får et Europa, hvor staterne er ligeværdige, og hvor vi ikke skal opleve et Rusland og et Ukraine, som får en lille aftale, som endda går i den forkerte retning, men som i alle henseender ellers bliver sat i en situation, hvor de er skubbet ud i et hjørne, og hvor det er de store vestlige organisationer NATO og EU, der bestemmer det hele.

Sådan kan man ikke indrette det og så tro, at det fører til fred og afspænding og nedrustning. Det kan man altså ikke. Og derfor er det her et forkert signal.

Vi skulle i stedet for styrke OSCE, styrke Europarådet, styrke de organer, hvor alle europæiske lande kan være med på lige fod til at formulere en afspændingspolitik, en virkelig sikkerhed, som jo ikke bygger på, at man laver militærblokke, men tværtimod bygger på, at man opløser militærblokke. Så kunne man komme i en situation, hvor vi kunne undgå en ny deling.

Ja, jeg taler forholdsvis engageret om disse her ting, for det er frygteligt at se, at man i en situation, hvor vi havde alle muligheder efter Murens fald, hvor vi havde alle muligheder for at skabe et Europa, der var samlet i et fællesskab mellem ligeværdige, frie stater, der samarbejdede på lige fod, forspilder den mulighed. Nu går den mulighed igen til spilde, nu lukker systemet sig igen, nu ser vi foran os igen jerntæppet komme ned gennem Europa.

Men det er ikke for sent endnu, og unionsmodstanderne rundt omkring i de europæiske lande vil give deres store bidrag til, at det ikke sker.

Enhedslisten vil give et lille beskedent bidrag i den her anledning ved at stemme imod.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at indrømme, at jeg blev anbefalet at lade være med at tage ordet, for så blev der bare mere diskussion om alt det, der bliver sagt fra hr. Keld Albrechtsens side. Indrømmet, det er egentlig talt slet ikke værd at kommentere.

Men jeg kan dog ikke lade være med, når hr. Keld Albrechtsen står her på Folketingets talerstol og siger: Hvor er det dog frygteligt at se, at der er fire lande, Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus (Hviderusland), som har lavet en aftale, at spørge: Tror hr. Keld Albrechtsen, at der kun er én part, når man laver en aftale?

Rent faktisk har de fire regeringer prøvet på at lave en aftale til *deres* fordel – jamen sådan er det, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, og det synes jeg altså ikke er så frygteligt – fordi de ser, at de får noget ud af det, fuldstændig ligesom vi ser, at vi får en fornuftig udvikling ud af det.

Men når man så kommer med postulater som: Oiih, vi gør jo ikke nok for miljøet – det er jo et yndlingsord, som alle efterhånden elsker herinde – og slet ikke nok for alle de her atomkraftværker – oij!, så må det altså være, fordi der er nogle, der ikke rigtig har læst på lektien. Det står der faktisk begge steder.

Hr. Keld Albrechtsen kan reelt ikke have været særlig tilstedeværende, når vi har diskuteret det, selv om han dog var der, for der er faktisk givet ret store beløb bl.a. til Ukraine efter Tjernobyl. Der er givet ret store beløb, ikke blot til genopbygning, men også til nedlukning. Men man lader bare, som om der overhovedet ikke er gjort noget.